

“O‘ZBEK TILNING IZOHLI LUG‘ATI”DA IXTISOSLASHGAN VA SODDALASHGAN TIL BIRLIKARINING IFODASI

Mavlonov Shavkat

Buxoro tuman 7-umumta ’lim maktabi ona tili va adabiyot fani o ‘qituvchisi

ANNOTATSIYA

Til taraqqiyoti davomida ba’zi bir so’zlarning shakli va vazifasi o ‘zgaradi,takomillashadi. Mazkur maqola orqali “O‘zbek tilining izohli lug‘ati”da o ‘z aksini topgan ixtisoslashgan va soddalashgan til birlikarini atroflicha yoritishga harakat qilingan.

Kalit so‘zlar: *O ‘zbek tili lug‘at qatlami, ixtisoslashish, soddalashish, so ‘z yasash usuli*

Manbalarda so‘z yasalishining leksik-semantik usuli bilan ko‘p ma’noli so‘zdan omonim so‘zlar shakllanishi aytildi. Mazkur usul bilan so‘z vujudga kelishida ot va fe’llar yetakchilik qiladi. Masalan: oqim I, oqim II; kun I , kun II; ko‘ch I , ko‘ch II; gap I ,gap II; to‘y I, to‘y II; yo‘ldosh I yo‘ldosh II va h.k.z. Leksik – semantik so‘z yasash usuli bilan omonim so‘zlar yuzaga kelar ekan, bunda ko‘p manoli so‘zlar bir ma’nosи, ya’ni oldingi semasiologik tizimdagи ma’nosidan asta sekin yiroqlashib, turg‘un leksik birlik sifatida shakllanadi.

Ayrim o‘rinlarda qayd etilishicha leksik – semantik so‘z yasalishining mezoni sifatida quyidagilar ko‘rsatiladi:

- 1) leksik ma’noning har xil semasiolgik tizimiga o‘tishi natijasida so‘z ma’nosining dastlabki ma’nosidan uzoqlashish;
- 2) tan olingan yangi ma’noga mos konstruksiyada o‘ziga xos shakliy xususiyatga ega bo‘lish[3]

Umuman, so‘z turkumlarining tarixiy - genetik differensiyasining “boshlang‘ich nuqtasi”, ya’ni ibtidoiy tilda qaysi so‘z turkumi birlamchi bo‘lganligi haqida fanda yagona fikrga kelinmaganligi so‘z yasashning mazkur usuliga bir muncha soya soladi.

Haqiqatan ham, nutqimizda (umuman, turkiy tillarda) polisemantik so‘z asosida yuzaga kelgan (“urchib chiqqan”) o‘nlab birliklar borki, ularning birlamchi, bosh ma’nosini topish o‘ta mushkul. Turkiy tillarda ko‘ch I va ko‘ch II, shish I va shish II, to‘y I va to‘y II, ko‘k I va ko‘k II va h.k. kabi nutqiy ya’ni kontekstdan tashqarida, bir paytning o‘zida ham narsalik, ham harakat tushunchasini ifodalovchi qator so‘zlar borki, birlamchi ma’nosini – qaysi biri qaysidan o‘sib chiqqanligini aniqlashning iloji yo‘q. [4]

Nutqimizdagagi aksariyat turkiy (o‘zbekcha) so‘zlar kelib chiqishi (etimologiyasi)ga ko‘ra tarkiban va mazmuna yaxlitlik kasb etib bir butun ma’no ifodaga ega ekanligi bilan xarakterlanadi. Bu esa mazkur so‘zlarning qadimiyligi bilan belgilanadi. Til rivojining turli davrlarida so‘zshakllarning leksemaga o‘tishi faol kechgan. Natijada yuzlab so‘zlar aynan shu usul bilan yuzaga kelgan. O‘zbek tilida “morfologik–sintaktik so‘z yasash” usuli “leksemalashish” termini ostida ham o‘rganiladi. Bu mantiqan to‘g‘ri tasnif asosi bo‘la oladi, chunki mazkur usul bevosa so‘zshaklning yoki birikma shaklning tarkib (shakl) va mazmun kasb etishi bilan bog‘liq hodisadir.

So‘z yasalishining bunday usul ko‘rinishlari sifatida soddalanish, yaxlitlanish (ixtisoslanish), leksemalashish, atamalanish hodisasi kabilarni aytish mumkin. Bu kabi terminlar va ular bilan bog‘liq nazariy qarashlar, asosan, XX asrning oxirigi o‘n yilliklarida yuzaga keldi [5], tadqiq va tasnif etila boshlandi.

O‘zbek tili lug‘at qatlami, uning boyib borishi bilan bog‘liq nisbatan yangi tadqiqotlarda so‘z yasalishga bevosa bog‘liq soddalashish(so‘zning morfem tuzilishida o‘zicha mustaqil bo‘lgan morfemalarning o‘zaro birikib, ya’ni asos va qo‘sishchaning birikib, shaklan ajralmas butunlik kasb etishi [6] shuningdek, butunlay yangicha ma’no ifodalashi), yaxlitlanish (ideomatizatsiya yoki ixtisoslash-tarixan yasama bo‘lgan leksema ma’nosining so‘z yoki shakl yasash qolipi ma’nosidan uzoqlashishi, uzulishi),

atamalashish (terminologizatsiya-ijtimoiy biror bir so‘zning fan atamasiga aylanishi), leksemalashish (leksikolizatsiya-tarixan so‘z birikmali, gap qoliplari hosilasi bo‘lgan birliklarda sintaktik aloqaning uzilishi natijasida turg‘un, tayyor birlikka aylanishi)ga yangi leksema hosil bo‘lishining faol usullari tarzida baho beriladi.[2]. Umuman olganda ham shunday, masalan, *birdan, qizg‘ish, qishloq, kungay, kunduzi, kurtak, yo‘rg‘a, yiring, qopqoq kunda, birga, yaqinda, odatda, to‘satdan* (soddalashish), *uchuvchi, quruvchi, qiruvchi, ishchi, haydovchi, yig‘ilish, qurilish ajralish, kechuv, o‘ynash, ishlov, yetkazish,* (ixtisoslashish) *ayirish, kamayuvchi, ko‘paytuvchi, ko‘paytiruvchi, ko‘paytirish, ko‘payuvchi bo‘lish, qo‘shish, aniqlovchi, aniqlanmish, to‘ldiruvchi, hol, ega, kesim, izohlovchi* (atamalashish), *marmartosh, ohaktosh, taqirbosh mingboshi, ellikboshi, yuzboshi,* kabi yangicha so‘zlar o‘zbek tili lug‘at qatlidan keyinchalik o‘rin olgan birliklar sanaladi. Yana bir dalil ahamiyatligi, bu kabi usullar bilan so‘z yasalishining affiksatsiya, kompozitsiya usulida so‘z yasalishi bilan bir safda qo‘yib bo‘lmaydi, eng asosiysi, mazkur usullar nisbatan nofaol hisoblanadi.

Bugungi kunda soddalashish, tublahsish, yaxlitlashish kasb etgan va bu jarayonni boshidan kechirayotgan o‘zbekcha so‘zlar ham mazkur bobdan o‘rin oldi: *qizg‘ish, qishloq, kungay, kunduzi, kurtak, yo‘rg‘a, yiring, qopqoq, kunda, birga, birdan, yaqinda, kechasi, to‘satdan, zimdan, qo‘qqisdan, haqiqatdan, chamsi, aftidan, afsuski.*

So‘z yasalishning “morphologik-sintaktik” usulida yangi so‘zlar vujudga kelishi bevosita turli grammatik shakllar bilan bog‘liq. Bunda ma‘lum bir so‘zning yo asos shakli, yo qo‘srimcha shakli, yoki har ikkala shakl o‘z tabiatidan yiroqlashib (so‘z ma’nosini yoki affiks eskirib), bir butun holga kelishi (soddalanishi, yaxlitlanishi) nazarda tutiladi. Masalan, *silliq, qizg‘in, yurak, ichak, ipak, nari, beri, qishloq, ovloq, sarg‘ish, ilon, ildiz, uyg‘on, uyg‘ot, uyg‘oq, uyg‘on, yupan, yupat hadik* (Bular soddalanishning birmuncha murakkab ko‘rinishi sanaladi), *birdan, birga, olg‘a, oldin, o‘ngga, yaqinda, chapga, ortga, to‘satdan, qo‘qqisdan, zimdan,* (soddalanishning oddiy ko‘rinishi) kabi o‘nlab hatto yuzlab so‘zlar mazkur usul natijasi, ya’ni hosilasi hisoblanadi.

Bugungi kunda soddalashish, tublashish, yaxlitlashish kasb etgan va bu jarayonni boshidan kechirayotgan o‘zbecha so‘zlar ham izohli lug‘atdan o‘rin olgan: *qizg‘ish, qishloq, kungay, kunduzi, kurtak, yo‘rg‘a, yiring, qopqoq ..*

Tarkibida egalik, kelishik shakllari yaxlitlangan ayrim ravishlar, modal so‘zlar ma’noli qismlarga ajralmaganligi bois lug‘atdan joy olmagan: *kunda, birga, birdan, yaqinda, kechasi, kunduzi, to‘satdan, zimdan, qo‘qqisdan, haqiqatdan, chamasi, aftidan, afsuski...*

Xullas, “O‘zbek tilining izohli lug‘ati”da ixtisoslashgan, soddalashgan so‘zlar,xususan, yasama so‘zlar ham uchraydi. Lug‘atga mazkur so‘zlarning ayrimlari ikki ma’no ostida (yangi asl shakldagi ifodaga hamda ixtisoslashgan ma‘no ifodasi)da berilganligiga guvoh bo‘lishimiz mumkin.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI

1. Ҳожиев А. Ўзбек тили сўз ясалиши тизими. –Т.: “Ўқитувчи”, 2007.
2. Неъматов Ҳ., Расулов Р. Ўзбек тили систем лексикологияси асослари . . –Т.: “Ўқитувчи”, 1995.
- 3." Baxtiyor Mengliyev va Bashorat Bahriiddinovalarning "O'zbek tilining so'z tarkibi o'quv lug'ati" Toshkent ,«Yangi asr avlodi», 2007**
4. Кононов А. Н. Грамматика языка тюркских рунических памятников, VII-IX вв., Л., 1980.
5. Э. Бегматов, Ҳ. Неъматов, Р. Расулов «Лексик микросистема ва унинг тадқиқ методикаси»// Ўзбек тили ва адабиёти,1989, 6- сон,35-40,6
6. А.Ҳожиев, Л.Решетоваларнинг «Ўзбек тили грамматик терминларининг қисқача изоҳли луғати» - Т.: “Ўқитувчи” (1980)